

Sümmanî-Zülâlî Karşılaşması

Mehmet KARDEŞ

Sümmanî, Erzurum'a bağlı Narman Kazası'nın Samikale Köyünde, Zülâlî ise, Kars'ın Posof kazasında XIX. yüzyıl sonları ile XX. yüzyıl başlarında yaşayan iki ünlü âşıktır. Aşağıda çok orijinal bir atışma sunuyoruz :

SÜMMANÎ: Bir bağdan bir bağa uçtum
Bir daldan bir dala geçtim
Çirkinden bal yemedim
Güzelden ağı içtim

ZÜLÂLÎ : Güzelin eşiğinde
Öleydim beşiğinde
Tüyen yapsalar yatmam
Çirkinin döşesinde

SÜMMANÎ: Düünden bugün beterim
Derdi derde katarım
Çirkin bal verse yemem
Güzelden tas yutarım

ZÜLÂLÎ : Rakîb yâra kavuştu
Benim ciğerim pişti
Dün bir çirkine baktım
Gözlerime ağ düştü

SÜMMANÎ: Gezersin eşler ile
Başka yoldaşlar ile
Mektup yazdım cevap yok
Gözüm yaşları ile

ZÜLÂLÎ : Ya al Hünkâra götür
Ya bir diyara götür
Bugün bir mektup yazdım
Esen yel yâra götür

SÜMMANÎ: Viranede kalmağa
Gittim Yari salmağa
Yedi bahar bekledim
Dosttan mektup almağa

ZÜLÂLÎ : Yâra mektup yazdım çok
Hava da oldu soğuk
Mektup seçenin imam
Postacının da dini yok

SÜMMANÎ: Yâr ateşi candadır
Öldürse de tendedir
Yârda kabahat yoktur
Bezginlik de bendedir

ZÜLÂLÎ : Gül açılmıştı, soldu
Bülbül dikene kondu
Yâr kapısını bekledim
Çıkmaz, elli gün oldu

SÜMMANÎ: Yüreğim yarasını
Bulamam çaresini
Bilmem ne ile silem?
Bahtımın karasını

ZÜLÂLÎ : Doldur zehir içeyim
Ben hayattan geçeyim
Talihin kapısını
Bilmem neyle açayım?

SÜMMANÎ: Kalktım ağladım bugün
Ellere bayram, düğün
Herkes yâr ile gezer
Sümmanî ağlar bugün

ZÜLÂLÎ : El yârinde gözüüm yok
Ateşim var, közüüm yok
ALLAH'ın yaptığın
Baktım sana sözüüm yok

SÜMMANÎ: Sinem ateşe yanmış
Kül olmamış, dayanmış
Ellerin bahtı açık
Benim bahtım kapanmış

ZÜLÂLÎ : Bülbül uçmuş gülünden
Bilen yoktur dilinden
ZÜLÂLÎ bayram günü
Tutaydım yâr elinden